

Ποια ἡ γερμανικὴ θέσις ἐπὶ τῆς συμβάσεως
ἐγκαταστάσεως Ἑλλάδος-Γερμανίας.

Ἐξ ἀφορμῆς τῶν δημοσιευθεισῶν εἰς τὸ ὑπ' ἀρ. 71 δελτίον μας ἐπὶ τοῦ περιεχομένου τοῦ σχεδίου τῆς συμβάσεως ἐγκαταστάσεως μετὰ τὴν Γερμανίαν, τὰς ὑπαρχούσας ἀντιδράσεις καὶ τοὺς λόγους διὰ τοὺς ὁποίους καθυστερεῖ ἡ ὑπογραφή τῆς ἐν λόγω συμβάσεως, ἐδόθησαν ἐκ γερμανικῆς πηγῆς ὠρισμένα διευκρινίσεις, αἱ ὁποῖαι ἐπιβεβαιώνουν τὰς πληροφορίες μας καὶ συμπληρῶνουν αὐτάς, ἀποτελοῦν δὲ τρόπον τινὰ τὴν γερμανικὴν θέσιν ἐπὶ τοῦ ὅλου θέματος, γινομένην διὰ πρώτην φοράν δημοσίᾳ γνωστὴ. Τὰς ἐν λόγω γερμανικὰς ἀπόψεις δημοσιεδομεν κατωτέρω.

Ἐν τῷ μεταξύ, τὰ ἀναγραφέντα εἰς τὸ δελτίον μας, προεκίλεσαν γενικώτερον ἐνδιαφέρον, ἐξ ὧν δὲ γνωρίζομεν, ἐγένετο ἀναδημοσιεύσις τῶν ἀπὸ τοῦς "ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥΣ ΤΑΤΗΣ" τοῦ Λονδίνου καὶ ἐπικολοῦθησαν σχόλια καὶ ἀναδημοσιεύσεις εἰς τὰς Ἀθηναϊκὰς ἑφημερίδας "ΕΣΤΙΑ", "ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ", "ΑΘΗΝΑΪΚΗ" καὶ "ΑΥΓΗ".

Αἱ ἐκ γερμανικῆς πηγῆς πληροφορίες, ἐπὶ τοῦ θέματος, ἔχουν ὡς ἑξῆς:

"Ἐζητεῖται ἀπὸ τινῶν μηνῶν τὸ θέμα τῆς ἀσχοιμένης πίεσεως ἀπὸ γερμανικῆς πλευρᾶς ἐπὶ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς συνάψεως "Συντάξεως Ἐγκαταστάσεως". Ἡ ἐν λόγω πίεσις

*Βασιλεία
9/7/73
Μαρ. 1979*

προσέκλεισαν έντονον αντίδρασιν των άρμοδίων έλληνικών υπηρεσιών ως ένδης, κατ' άρτιόμειον Έλλήνων βιομηχάνων ως έτέρου. Η έντονος αυτή αντίδρασις αναφέρεται κυρίως εις δύο σημεία, τά όποια-ώς λέγεται-έχουν τεθεί υπό γερμανικής πλευράς.

Πρώτον σημείον διαφοράς: λέγεται ότι, οι Γερμανοί ζητούν άπόλυτον έλευθερίαν κατ' άπαλλαγήν παντός έλέγχου, προβάλλομένου υπό των εν ίσχυει νόμων, διά τήν πρόληψιν κατ' εργατάστασιν εν Έλλάδι, γερμανικού προσημι-νου, διά τήν πρόληψιν κατ' οικονομικά ή τά διοικητικά, καθώς κατ' το έργα-τιοφό τοιοστού διά τās δημιουργουμένης επιχειρήσεις ως κατ' τήν κατάργησιν των άδειών διαμονής κατ' εργασίας αι όποιαί απαιτούνται προκειμένου περί έλλοδαπών.

Δεύτερον σημείον διαφοράς: τó δεύτερον σημείον άφορά εις τήν διαδιακασ-πών τής τέρσεως μιας επιχειρήσεως, δεδομένου ότι, οι Γερμανοί ζητούν ό-πιας ή σχετική άδεια χορηγείται επί ίσους όρους μετά των Έλλάνων, ό έ-ροι ούτοι εύροσκοπται εις αντίθεσιν προς τās άπόψεις των βιομηχάνων κατ' των άρμοδίων υπηρεσιών.

Πολλά λοιπόν είναι ή άλήθεια επί των προαναφερθέντων γερμανικών απαι-τήσεων:

εις ότι άφορά τó πρώτον σημείον: ούδέποτε έντέθη ζήτημα υπό γερμανικής πλευράς διά τήν άπολυτήν έλευθερίαν κατ' άπαλλαγήν παντός έλέγχου διά τήν πρό-ληψιν γερμανικού προσημιού εν Έλλάδι, κατ' τοσούτο έστι, κατ' άρχήν ή συμ-βασίς εργαταστάσεως ή συναφή με βάσιν τήν πλήρη άποβραδύτητα καί κα-τά συνέπειαν μία τοιαύτη άπαλλαγή ή άδεια να χορηγηθή εις χιλιάδας Έλ-λήνων ύπηκόων επιθυούντων να εργασθούν εις Γερμανίαν.

Ανεξάρτως τó σχέδιον τής συμφωνίας προβλέπει σαφώς, ως γενικόν κα-νόνα, ότι ή άποψις άμοιβαίους δραστηριότητας, εις μίαν έκάστην των συμ-βαλλομένων χωρών, υπό των ύπηκόων τής έτέρας, ύπόκειται εις τούς νόμους κατ' τά διοικητικά μέτρα τά άφορούντα τήν άπασχόλησιν έλλοδαπών. Ο τοιού-τος ότος ή άμοιβαία τού όρου διά τó πλέον έννοσούμενον πρώτον.

Αν έντέθη ζήτημα περιορισμού ή μη περιορισμού τού άριθμού των Γερ-μανών άτινες ή άπασχολούνται εν Έλλάδι, δεδομένου ότι, ή πρόσβασίς κατ' ή άποψιν ύπαλληλικού έπαγγέλματος υπό Γερμανών ύπηκόων εν Έλλάδι, κατ' αντίστροφον υπό Έλλήνων εις Γερμανίαν-ύπόκειται εις τούς εν ίσχυει νόμους ως κατ' εις τούς διοικητικούς κανονισμούς τούς σχετιζομένους προς τούς ένδους ύπαλλήλους, αι Έλληνικαί άρχαί διοικήσιν, ως εύνητον των εν γένει έλαχον επί τού άριθμού των Γερμανών οι έντες ή άδύνατο να εργασθούν εις τās επιχειρήσεις. Είς ό, τι άφορά αυτό τó ζήτημα, οι Γερμα-νοί έχον ύπέρθεον να γίνη μία εξαίρεσις εις τās δύο περιπτώσεις διά τά κατωτέρω μόνον δύο σημεία.

1.- Η άδεια διαμονής κατ' εργασίας άπαραίτητος εις τούς διευθύνοντας ύ-παλλήλους ε ής κατ' εις τó τεχνικόν προσημικόν διά τήν εργατάστασιν μιας επιχειρήσεως εις τήν Έλλάδα άρκεί να τούς παραχωρηθή.

2.- Η γενόμενη πρότασις διά τήν κατάργησιν των έπαγγελματιών περιο-ρισμών, παρέχουσα ούτω δικαίωμα εις τήν έλεγέθεραν άποικιν δραστηριότη-τος μετά τήν πάροδον πάντε των άδικαιών εργασίας, όν άποτελεί κατ-νομοίαν, δεδομένου ότι, τοιαύτης φύσεως συστάσεις ειχον ήδη γίνεαι υπό τού ΟΟΣΕ ως κατ' υπό τού Συμβουλίου τής Εύρώπης. Λαμβανόμενον υπ' όψιν ότι οι Έλληνες κατ' ζητούν εργασίας εις τήν Γερμανίαν ύπολογίζονται, βάσει έπιτιμήσεων, εις διακινησμούς των Γερμανών οι όποιοί ζητούν έρ-γασίας εν Έλλάδι, ο διακινησμός αυτός έννοει άδύνατον τήν Έλλάδα.

Είς ό, τι άφορά τó δεύτερον σημείον, τά άμοιβαία δικαίματα τά όποια έ-χορηγήσασιν εις τούς ύπαλλήλους των δύο χωρών διά τήν άδειαν εργατα-στάσεως έταρτίων, είναι εν ται των ομοιωθών σημείων των προσφώντων συμ-βάσεων εργαταστάσεως. Είς τήν περίπτωσιν κατ' τήν όμοίαν εις παράμοι-ους διακινησμούς όν ή άγένετο δεκτός ή σθένεις συμφωνίας εργαταστά-σεως όν άδύνατο να είναι δυνατή. Τό αυτό ίσχυει έκαστος κατ' εις ό, τι άφορά τήν οικονομικήν συνεργασίαν, δεδομένου ότι ή εργατάστασις γερμα-νικήν επιχειρήσεων εν Έλλάδι ύπόκειται, τήσων επί των ήμερών μας όσων

καὶ κατὰ τὸ παρελθόν εἰς τὴν ἐξέτασιν καὶ τὴν ἔγκρισιν μιᾶς εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς, ἰδίως εἰς ὅτι ἀφορᾷ τὰς ἀνάγκας τῆς χώρας, ἢ ἀποδοχὴ τοῦ ὄρου τούτου δὲν θά ἐδημιούργη κίνδυνον διὰ τὰς ἤδη ὑφισταμένας ἑλληνικὰς βιομηχανίας. Ὡς δὲν δύνανται νὰ διαπιστωθῇ πᾶς τις, ἢ ἀνωτέρω λόγοι οἱ ὅποιοι προεκάλεσαν τὴν ἑλληνικὴν ἀντιδράσιν δὲν ἀνατποκρίνονται διόλου εἰς τὰ γεγονότα, τοσοῦτον μᾶλλον καθ' ὅσον δὲν ὑπάρχει ζήτημα γερμανικῆς πίεσεως ἐπὶ τῶν ἑλληνικῶν ἀρχῶν. Μία ἐξελιγμένη οἰκονομία ἀργὰ ἢ γρηγορὰ θά ἀπαλλαγῇ πάσης ἐπιδράσεως προερχομένης ἐξ ἀντιλήψεων αὐστηρῶς ἐθνικῶν, δεδομένου ὅτι, εἰς παγιδόσιμος προσανατολισμός εἶναι ἀπολύτως ἀπαραίτητος. Συνεργασία μεταξὺ τῶν ἑλληνικῶν καὶ ξένων ἐπιχειρήσεων εἶναι ἀναγκαία ἐφ' ὅσον ἡ ἑλληνικὴ οἰκονομία πρόκειται νὰ ἀναπτυχθῇ. Οὐδεμίαν σχάσιν ἔχει τοῦτο μὲ ἐπιμετάλευσιν ἢ μὲ ἄλλας παρεμφερεῖς ἰδέας αἱ ὅποιαι ἀπικακρῶνται ἐσκαμμένως τῆς ἀληθείας, ἀλλὰ πρόκειται περὶ μιᾶς ἀπαραίτητου καταστάσεως ἢ ὅποια ἐπιβάλεται καὶ ἡ ὅποια ἤδη ἐφαρμόζεται εἰς τὸ κλεῖστον τῶν εὐρωπαϊκῶν χωρῶν. Ἀναγνωρίζοντες τοῦτο οἱ Γερμανοί, συνέστησαν προφανῶς τὴν συνεργασίαν τῶν ἑλληνικῶν οἴκων μετὰ τῶν γερμανικῶν. Ἡ ἑλληνικὴ Κυβέρνησις κατανοεῖ πλήρως τὰ ἀνωτέρω καὶ ἀναγνωρίζει ἐπίσης, ὅτι, ἄνευ μιᾶς συγχρόνου συμβάσεως ἐγκαταστάσεως, τοιαύτη συνενοασία δὲν θά ἦτο δυνατῆ.

Ἐπομένως, εἶναι ἐντελῶς ἐσφαλμένον νὰ ὁμιλῇ τις περὶ γερμανικῆς πίεσεως τοσοῦτον μᾶλλον καθ' ὅσον μέχρι σήμερον τουλάχιστον, οὐδεὶς σχεδὸν γερμανικὸς οἶκος ἐξεδήλωσεν διάθεσιν διὰ τὴν ἄμεσον ἐπένδυσιν κεφαλαίων εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Εἶναι λοιπὸν καιρὸς, νὰ παύσουν αἱ προαναφερθεῖσαι φημαι-αἵτινες δὲν ἐμφράζουν τὴν πραγματικότητα-καὶ νὰ γνωσθοῦν οἱ πραγματικοὶ λόγοι αὐτῆς τῆς σφοδρᾶς ἀντιδράσεως ὀρισμένων ἑλληνικῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ ὀρισμένων ἑλλήνων βιομηχάνων. θά ἦτο ἀσφαλῶς ἐνόηαφρον καὶ πρὸς ὄφελος τῶν δύο χωρῶν νὰ γνωσθοῦν τὰ πραγματικὰ αἴτια αὐτῆς τῆς ἐπιάντιλήψεως.